Lieta Nr.C30780111
CA-1840-14/16

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2014.gada 5.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija sekojošā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Vazdiķis,
tiesneses M.Ābele,
I.Celmiņa,
ar tiesas sēžu sekretāri B.Baroni
piedaloties prasītājam /pers. F/ un DzĪKS "Purvciems" pārstāvim /pers. G/,
Rīgā, Brīvības bulvārī 34 atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. F/ prasībā pret DzĪKS "Purvciems" par pienākumu izpildi, sakarā ar DzĪKS "Purvciems" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra spriedumu apmierināta /pers. F/ (turpmāk – Prasītājs) prasība pret DzĪKS "Purvciems" (turpmāk – Atbildētāja) par pienākumu izpildi. Atbildētājam uzlikts par pienākumu izsniegt Prasītājam desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem bez pozīcijas "durvju sargs" par laika periodu no 2008.gada februāra līdz 2010.gada decembrim (ieskaitot) un par 2012.gada janvāri dzīvoklim /adrese/. No Atbildētājas Prasītāja labā piedzīti tiesāšanās izdevumi EUR 227,52 apmērā.

Tiesa atzinusi, ka izdevumi par nama ārdurvju kodu sistēmas tehnisko apkopi nav atzīstami par derīgajiem izdevumiem, tādiem, kas uzlabo lietu, bet nav vitāli nepieciešami, tādējādi, ka "durvju sargs" neuztur daudzdzīvokļu mājas būtību un neaizsargā to no pilnīgas bojā ejas, sabrukuma vai izpostījuma.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka Atbildētājas biedru kopsapulce būtu pieņēmusi lēmumu par dzīvojamo māju ārdurvju kodu sistēmas tehnisko apkopi, uz kura pamata Sabiedrības valdes priekšsēdētājs būtu pilnvarots slēgt līgumu par kodētu namu ārdurvju tehnisko apkopi ar SIA „Kurovs un Ko" un 1999.gada 1.novembra Līgumu Nr.P01-07/12 par kodēto namu ārdurvju tehnisko apkalpi.

Tiesa norādījusi, ka Prasītājam nav saistoši Atbildētājas pieņemtie lēmumi par Nekustamā īpašuma ārdurvju kodu sistēmas tehnisko apkopi, tādējādi ka Prasītājs nav Atbildētājs biedrs.

Tiesa secinājusi, ka Atbildētājam nosakot iekļaut rēķinā pozīciju "durvju sargs" un nosakot par to maksu, bija jāsasauc visu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, nevis tikai kooperatīva biedru sapulce.

[2] Atbildētāja (Apelatore) iesniegusi apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzējusi pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā.

Norādīts, ka Atbildētāja nevar izsniegt rēķinus par laika periodu no 2008.gada februāra līdz 2010.gada decembrim un 2012.gada janvāri, veicot jaunu aprēķinu tajos, tādējādi, ka rēķini Prasītājam tikuši izsniegti un ir veikta daļēja to apmaksa. Atbildētājas ieskatā Prasītājam nav nepieciešami jauni rēķini, lai tos apmaksātu tādējādi, ka tie jau tikuši izrakstīti. Norādīts, ka 2013.gada 5.februārī Prasītājam tika atgriezti naudas līdzekļi Ls 0,20 apmērā par pozīciju "durvju sargs". Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka Atbildētājas grāmatvedībā tikusi veikta korekcija un iepriekš Prasītājam piestādītie rēķini tikuši izlaboti. Norādīts, ka gadījumā, ja Prasītājam tiks izsniegti jauni rēķini, tad grāmatvedības reģistrā uzrādīsies, ka pozīcija izņemta divas reizes, radot negatīvu iznākumu.

[3] Prasītājs savos rakstveida paskaidrojumos tiesai apelācijas sūdzību nav atzinis, norādot, ka rēķinu daļējai apmaksai nav sakara ar pirmās instances tiesas sprieduma pareizību.

Norādīts, ka pozīcijas "durvju sargs" izņemšanai rēķinos nav šķērslis, ņemot vērā apstākli, ka līdzīgā lietā Atbildētāja nav pārsūdzējis Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 31.marta spriedumu, ar kuru Atbildētājai uzlikts par pienākumu izsniegt rēķinus par laika periodu no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada decembrim bez pozīcijas "durvju sargs".

[4] Prasītājs apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina, uzskatot to par nepamatotu un noraidāmu. Norādīja, ka Atbildētājas apgalvojumi par jaunu rēķinu izsniegšanas neiespējamību neatbilst patiesībai un tiem nav tiesiska pamata. Atbildētāja pretēji šiem apgalvojumiem jau ir izsniegusi Prasītājam jaunus rēķinus par 2010.gadu, kurus tiesa pēc Prasītāja lūguma ir pievienojusi lietas materiāliem, tādējādi daļēji izpildot pirmās instances tiesas spriedumu.

Atbildētājas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā un tiesas sēdē iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos minētajiem pamatiem un motīviem. Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē atzina, ka iekļaut pozīciju „durvju sargs" Prasītājam izrakstītajos rēķinos nebija tiesiska pamata.

Motīvu daļa

[5] Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies klātesošo lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi prasības un apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

No lietas materiāliem Civillietu tiesas kolēģija konstatē – lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī par to, ka Atbildētājai nebija tiesiska pamata iekļaut pozīciju „durvju sargs" Prasītājam izrakstītajos rēķinos.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā un Atbildētājas pārstāvis savos rakstveida paskaidrojumos pēc būtības apstrīd pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību tikai tāpēc, ka viņu ieskatā pastāv sprieduma izpildes neiespējamība, kura izrietot no Grāmatvedības likuma, Ministru kabineta noteikumiem un Valsts ieņēmumu dienesta metodiskajiem norādījumiem.

[6] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā šādā gadījumā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra spriedumā ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietas apstākļus, un taisījusi pamatotu spriedumu par prasības apmierināšanu, tādēļ pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto tajā minētos argumentus.

[7] Izvērtējot apelācijas sūdzībā un Atbildētājas rakstevida paskaidrojumos ietvertos argumentus un apsvērumus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst tos par nepamatotiem šādu iemeslu dēļ.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā un Atbildētājas pārstāvis savos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pārsūdzēto spriedumu izpildīt (izrakstīt Prasītājam jaunus rēķinus bez pozīcijas „durvju sargs" par laika posmu no 2008.gada februāra līdz 2010.gada decembrim un 2012.gada janvārī) liedz Grāmatvedības likums, Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumi Nr.858 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" un Valsts ieņēmumu dienesta metodiskie materiāli par pievienotās vērtības nodokļa aprēķināšanas un uzskaites kārtību atceļot darījumu vai samazinot darījuma vērtību.

Tajā pat laikā Civillietu tiesu kolēģija no lietas materiāliem konstatē, ka Prasītājs tiesai ir iesniedzis Atbildētājas 2014.gada 4.jūnijā izrakstītus 12 jaunus rēķinus *(lietas 3.sējuma 167.-178.lapa)* par laika posmu no 2010.gadu janvāra līdz decembrim (ieskaitot). Izvērtējot šos rēķinus Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tos izrakstot Atbildētāja pēc būtības ir jau daļēji izpildījusi pirmās instances tiesas spriedumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē Atbildētājas pārstāvis paskaidroja, ka minētie rēķini ir izrakstīti sakarā ar citu tiesvedību, un turpināja apgalvot, ka jaunu rēķinu izrakstīšana pamatojoties uz pirmās instances tiesas spriedumu ir neiespējama.

Civillietu tiesu kolēģija izvērtējot visu iepriekšminēto atzīst – ar Prasītāja iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem (Atbildētājas 2014.gada 4.jūnijā izrakstītajiem 12 jaunajiem rēķiniem) ir pierādīts, ka pirmās isnatnces tiesas spriedumā uzliktā pienākuma izpilde Atbildētājai ir iespējama.

Papildus tam Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Grāmatvedības likuma un Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.858 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" normas, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta metodiskie norādījumi reglamentē Atbildētājas grāmatvedības organizācijas un uzskaites kārtību, taču minētajām normām nav nekāda sakara ar tiesiskajām attiecībām, kuras pastāv starp Prasītāju un Atbildētāju, līdz ar ko Atbildētājas atsaukšanās uz šiem normatīvajiem aktiem konkrētās tiesvedības ietvaros ir nevietā.

Pamatojoties uz minēto Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Ņemot vērā to, ka Atbildētāja pēc pirmās insatances tiesas sprieduma jau ir izsniegusi Prasītājam rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem bez pozīcijas „durvju sargs" par laika periodu no 2010.gadajanvāra līdz 2010.gada decembrim (ieskaitot) dzīvoklim /adrese/, tādējādi pēc būtības izpildot pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā, Civillietu tiesu kolēģija uzskata par iespējamu sprieduma rezolutīvajā daļā neietvert pienākumu uzlikšanu Atbildētājai par minēto laika periodu.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa izvērtējusi visus lietas faktiskos apstākļus, pareizi piemērojusi tiesību normas, kā rezultātā taisījusi pamatotu spriedumu par prasības apmierināšanu.

[8] Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai no Atbildētāja par labu Prasītājam ir piedzenami Prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodevas par prasības pieteikumu iesniegšanu 213,42 *euro,* ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,10 *euro* apmērā.

Bez tam no Atbildētājas valsts ienākumos piedzenami Prasītāja nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 30,83 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam nosakāms, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. – 193.panta, 204.[1], 432., 433.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

apmierināt /pers. F/ prasību pret DzĪKS "Purvciems" par pienākumu izpildi.

Uzlikt par pienākumu DzĪKS ,,Purvciems", reģistrācijas numurs 40003109394, izsniegt /pers. F/, personas kods /personas kods/, rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem bez pozīcijas „durvju sargs" par laika periodu no 2008.gada februāra līdz 2009.gada decembrim (ieskaitot) un par 2012.gada janvāri dzīvoklim /adrese/.

Piedzīt no DzĪKS ,,Purvciems", reģistrācijas numurs 40003109394, par labu /pers. F/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus EUR 227,52 (divi simti divdesmit septiņi *euro* 52 centi) apmērā.

Piedzīt no DzĪKS ,,Purvciems", reģistrācijas numurs 40003109394, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 30,83 *euro* (trīsdesmit *euro*, 83 centi) apmērā.

Noteikt DzĪKS ,,Purvciems" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2014.gada 5.novembra, Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.